

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μάιος 2017

Έτος 6° - Τεύχος 64°

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:

www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Πώς έφτασε ή
Άγία Γραφή σ' έμας
(Α' μέρος)
B) Τò μυστήριο του
Γάμου (Η' μέρος)
Γ) Έρμηνεία Συμβό-
λου τής πίστεως
(Ε' μέρος)
Δ) Ο Άγιος
Πανάρετος Πάφου
E) Ακολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τὰ Ένοριακά μας
Παρεκλήσια
θα είναι άνοιχτά
έκτος άπροόπτου
ώς έξής:

Άγ. Αναργύρων:

Δευτέρα 8-11 π.μ.

Μεταμορφώσεως:

Δευτέρα 5-6 μ.μ.

Άγ. Παρασκευής:

Παρασκευή 8-11 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:

Σάββατο 11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:

Κυριακή 11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:

Κυριακή 7-10 π.μ.

Έπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.

Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με την Άγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση τών Γραφών, να αναγινώσκεις και τούς θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές τών Γρα-
φών...διότι οί Πατέρες, αναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τών Γραφών...
φωτίζουν τò νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα ποῦ πρὶν δὲν γνώριζες».
(Άγ.Νικοδήμου τοῦ Αγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Έγχειρίδιον, σελ.227)

Πώς έφτασε ή Άγία Γραφή σ' έμας (Α' μέρος)

A) Η Παλαιά Διαθήκη

1) Η πρωτοχριστιανική Έκκλησία ξεκίνησε με Ίουδαίους που πίστεψαν στὸν Χριστὸ και συνέχεια προστέθηκαν σ' αὐτὴν και ὅσοι προέρχονταν ἀπὸ εἰδωλολάτρες (τούς ἔθνικούς). Εἶναι φυσικὸ λοιπὸν, ὅτι οί πρῶτοι χριστιανοὶ παρέλαβαν, ἀπὸ τὴν Ίσραηλιτική κοινότητα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὴν Παλαιά Διαθήκη.

2) Ο Ἰδιος ὁ Κύριος μας, στὶς ὁμιλίες Του, πολλές φορές χρησιμοποιεῖ τὴν Παλαιά Διαθήκη και κυρίως ἀναφέρεται στὶς περικοπές ποῦ μιλοῦν προφητικά γι' Αὐτόν, τονίζοντας τὴν ἐκπλήρωσή τους. Τὸ ἴδιο κάνουν οί Ἀπόστολοι στὶς ὁμιλίες και τὰ συγ-
γράμματά τους.

3) Η πρώτη Έκκλησία, χρησιμοποιεῖ στὴ λατρεία της ὀλόκληρα τεμάχια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς Ἀναγνώσματα και ὡς Ὑμνους. Τὴν πρώτη θέση στὴ χρῆση αὐ-
τῆ, ἔχει τὸ βιβλίο τών Ψαλμῶν καθὼς και οί Προφητείες.

4) Οί συγγραφεῖς τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀναφέρονται πολλές φορές στὴν Παλαιά Διαθήκη. Στὶς ἀναφορές τους αὐτές, χρησιμοποιοῦν κατὰ 70% τὴ μετάφραση τών Ο' και κατὰ 30% μεταφράζουν ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸ κείμενο τῆς ἐποχῆς τους. Και νὰ σκεφτεῖ κανεὶς ὅτι ὅλοι οί συγγραφεῖς τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι Ἑβραῖοι, πλὴν τοῦ Εὐαγγελι-
στοῦ Λουκᾶ, ποῦ εἶναι Ἕλληνας (ἢ Σύρος).

Έτσι, λοιπὸν, ἡ Παλαιά Διαθήκη, παραλαμβάνεται ἀπὸ τὴν Ίσραηλιτική κοινότη-
τα και γίνεται βιβλίο τῆς Έκκλησίας.

B) Η Καινή Διαθήκη

1) Τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης δὲν γράφονται με σκοπὸ νὰ ἀποτελέσουν ἐνιαῖο βιβλίο, τὴν Καινή Διαθήκη, ἀλλὰ τὸ κάθε ἓνα γράφτηκε γιὰ διαφορετικὸ σκοπὸ. Μετὰ ἀπὸ πολλὰ χρόνια και σιγὰ-σιγὰ ἡ Έκκλησία καθόρισε ποια βιβλία θα ἀποτελέσουν τὴν Καινή Διαθήκη (τὸν Κανὸνα τῆς Καινῆς Διαθήκης) και τὰ βιβλία αὐτὰ ὀνομάστηκαν κα-
νονικά.

2) Τὰ τρία πρῶτα Εὐαγγέλια (Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ) και οί Πράξεις τών Ἀποστόλων) γράφτηκαν σὰν Κατηχήσεις τῆς ἐποχῆς, τὸ καθένα γιὰ διαφορετικὸ ἀκροα-
τήριο και ἀναγνωστικὸ κοινὸ. Τὸ τέταρτο Εὐαγγέλιο γράφτηκε γιὰ προχωρημένους στὴν πίστη Χριστιανούς, γι αὐτὸ και συμπληρώνει τὸ περιεχόμενο τών τριῶν πρώτων Εὐαγγελίων. Οί δεκατέσσερις (14) Ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, οί ἑπτὰ (7) καθολικὲς (Ἰακώβου, Πέτρου, Ἰωάννου και Ἰούδα) και ἡ Ἀποκάλυψη, γράφτηκαν γιὰ ποιμαντικούς σκοποὺς και ἀπευθύνονται σὲ διαφορετικούς παραλήπτες ἢ κάθε μία.

B) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου (Η΄) - Τελετουργικὲς ἐπισημάνσεις (π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου)

Κατὰ τὴν τέλεση πολιτικοῦ γάμου πρέπει νὰ παρευρίσκονται γονεῖς, ἀδελφία καὶ συγγενεῖς ποῦ ἔχουν ἄμεση σχέση μετὰ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας;

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀπὸ ὅταν ἐθεσπίσθη ὁ πολιτικὸς γάμος ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ Ἑλλάδι μας, ἄρχισαν κάποιοι ἄνθρωποι ποῦ ζοῦσαν ἢ ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ τὸν ἀσπάζονται καὶ νὰ τὸν «τελοῦν». Ὅμως ἐπειδὴ πολλὰς φορές προσκαλοῦσαν ἢ προσκαλοῦν συγγενεῖς καὶ φίλους τοὺς νὰ παρευρίσκονται κατὰ τὴν τέλεση τοῦ πολιτικοῦ τοῦ γάμου ἢ Ὁρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ προκειμένου νὰ διαφυλάξῃ τὰ πνευματικὰ τῆς τέκνα ἀπὸ τέτοιου εἴδους «γάμους» ποῦ θεωροῦνται γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς παρωδίας, ἔπρεπε νὰ λάβῃ μιὰ θέση.

Ἡ θέση λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας μᾶς εἶναι ὅτι ἐφόσον δύο νέοι ἄνθρωποι ἀποφασίζουν νὰ ξεκινήσουν τὴ συζυγικὴ τους ζωὴ μακριὰ καὶ χωρὶς τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ χωρὶς τὴ μυστηριακὴ τέλεση τοῦ γάμου ἀμέσως οἱ ἴδιοι ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸν ἐνιαῖο κορμὸ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν χαρίτων καὶ τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ποῦ ἔχουν ἄμεση σχέση μετὰ τὰ ἱερὰ μυστήρια τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, ποῦ τιμοῦν τὴ βιοτῆ τους μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, δὲν ἔχουν καμιά ἀπολύτως σχέση μετὰ ὅ,τι ὁ διάβολος ἐπινοεῖ καὶ ἐπενόησε τὸν πολιτικὸ γάμο γιὰ νὰ ξεκόβῃ τοὺς χριστιανοὺς ἀπὸ τὶς ἱερὰ παραδόσεις καὶ τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μας.

Ὅποτε ἡ αὐστηρὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι τὰ μέλη τῆς δὲν συμμετέχουν σὲ πράξεις τῆς πολιτείας

ποῦ ἀντίκεινται στοὺς θεσμοὺς καὶ τὶς Παραδόσεις ποῦ χάραξε ἡ Ἐκκλησία. Οἱ συμμετέχοντες στὸν πολιτικὸ γάμο παρευρισκόμενοι χριστιανοὶ εἶναι σὰν νὰ ἐπικροτοῦν τὴν πράξιν ἐκείνων τῶν νέων ποῦ ἀποδέχονται νὰ ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἁγία Του Ἐκκλησία, εἶναι σὰν νὰ συμμετέχουν σὲ εἰδωλολατρικὰς πράξεις ποῦ στὴ θέση τῶν ὀρθόδοξων κληρικῶν μετέχουν λαϊκὰ μέλη, ἐν προκειμένῳ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ ἀπάντησις στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἐὰν πρέπει νὰ συμμετέχουν γονεῖς, συγγενεῖς καὶ φίλοι σὲ πολιτικὸ γάμο εἶναι αὐτονόητη, δηλ. ὄχι. Ἐὰν ὅμως κάποιοι ποῦ ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ δὲν ἔχουν καμιά ἀπολύτως ἐπαφὴ μετὰ τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς, τότε γι' αὐτοὺς ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐπιβάλλει κανέναν κανόνα. Ἡ Ἐκκλησία, ἐφόσον σημαίνεται ἐν τοῖς μυστηρίοις, σύμφωνα μετὰ τὸν ἅγιον Νικόλαο Καβάσιλα, αὐτὸ σημαίνει ὅτι παιδιὰ τῆς Ἐκκλησίας θεωροῦνται ἐκεῖνα μόνον ποῦ ἀκολουθοῦν, σέβονται, τιμοῦν καὶ ἀσπάζονται ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ ἱερὰ μυστήριά Της. Πολλὰς φορές ὅμως παιδιὰ εὐλαβῶν χριστιανῶν ποῦ ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία τελοῦν πολιτικὸ γάμο, αὐτὸ αὐτομάτως δημιουργεῖ μεγάλο πρόβλημα σὲ ὅλη τὴν οἰκογένειαν. Τότε μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα θὰ πρέπει νὰ τεθεῖ τὸ ἐρώτημα γιὰ ἐκείνους ποῦ εἶναι ἐνεργὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, θὰ πᾶμε μετὰ τὸ Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του, ἢ θὰ πᾶμε καὶ μετὰ τὸν διάβολο ποῦ ἐφεῦρε αὐτὸ τὸν πολιτικὸ γάμο; Καὶ ἂν μὲν παραμείνουν γονεῖς, ἀδελφία καὶ ἄμεσοι συγγενεῖς καὶ φίλοι πιστοὶ στὴν ἀληθινὴ τους πίστιν καὶ δὲν παρευρεθοῦν στὸν πολιτικὸ γάμο, τότε νὰ εἶναι σίγουροι ὅτι ὁ Θεὸς χαίρεται καὶ εὐλογεῖ, ἐνῶ

στὴν ἀντίθετη περίπτωσις ὁ Θεὸς λυπᾶται γιὰ τὴ σύνταξιν χριστιανῶν στὰ θελήματα τοῦ ἀρχεκάκου διαβόλου. Ἀκόμη πολλοὶ ἐκ τῶν χριστιανῶν τοποθετοῦνται ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν θὰ παρευρεθοῦν στὸν πολιτικὸ γάμο, ἀλλὰ θὰ συμμετέχουν στὸ τραπέζι ποῦ θὰ ἀκολουθήσῃ. Ἡ σωστὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο αὐστηρὴ κι ἂν ἐκ προοιμίου φαίνεται, εἶναι ἀρνητικὴ στὴ συμμετοχὴ καὶ τοῦ τραπέζιου σὲ ἐκείνους ποῦ τελοῦν πολιτικὸ γάμο. Γιατί μπορεῖ μὲν κάποιος νὰ μὴ μετεῖχε στὸν πολιτικὸ γάμο, ἀλλὰ συμμετέχοντας στὸ γαμήλιον τραπέζι τοῦ πολιτικοῦ γάμου δὲν θὰ πρέπει νὰ εὐχηθεῖ νὰ ζήσετε στοὺς τελέσαντες αὐτόν; Καὶ μόνον τέτοια εὐχολόγια σημαίνει ἀποδοχὴ τοῦ πολιτικοῦ γάμου. Κάποιοι μάλιστα ἐκ τῶν πνευματικῶν δὲν εὐλογοῦν οὔτε καὶ τὴν προσφορὰ δώρου σὲ τελέσαντες πολιτικὸν γάμον. Αὐτὰ ἅς ἔχουμε ὑπ' ὄψιν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ καὶ νὰ μὴν πράττουμε κατὰ τὸ δοκοῦν μας, ἀλλὰ ὅ,τι ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία εὐλογεῖ καὶ ἀγιάζει.

Ὡστόσο ὑπάρχουν καὶ κάποιες ἄλλες φιλελεύθερες φωνές ποῦ λένε πολλὰ καὶ διάφορα ἄλλα ἀπ' ὅσα προηγουμένως ἀναφέραμε. Αὐτὲς οἱ φωνές δὲν ἔχουν ἐρείσματα στὴν ἱερὰ Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ προέρχονται ὡς φωνές ἐκ τοῦ πονηροῦ. Ἐτσι διατυπώνονται ἀπόψεις ὅτι προκειμένου νὰ μὴν δημιουργηθεῖ πρόβλημα στὴν εὐρύτερη οἰκογένειαν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων νὰ παρευρίσκονται συγγενεῖς καὶ φίλοι σὲ πολιτικοὺς γάμους. Αὐτὴ ὅμως ἡ τοποθέτησις δείχνει τὴν πνευματικὴν ρηχότητα μετὰ τὴν ὁποία προσεγγίζεται τὸ ὅλον θέμα, πράξιν ποῦ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ σκεπτόμενοι ἔτσι, πόρρω ἀπέχουν ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον πνευματικότητα.

Δ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Ε')

6) Ἡ θεότητα τοῦ Λόγου

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν...».

Κατὰ τὴν αἵρεση τοῦ Ἀρείου, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ «ἦν ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν», δηλαδή ὑπῆρχε χρόνος κατὰ τὸν ὁποῖο δὲν ὑπῆρχε, ὅποτε παρεμβαλόταν μετξὺ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Λόγου ὁ χρόνος. Αὐτὸ σήμαινε ὅτι ὁ Ἀρειος θεωροῦσε τὸν Χριστὸ «κτιστόν», «τρεπτόν», «ἀλλοιωτόν», τὸ πρῶτο κτίσμα τῆς δημιουργίας. Συγχρόνως ὑποστήριζε ὅτι δὲν ὑπῆρχε πρὶν γεννηθῆ καὶ κτίσθηκε ἐξ οὐκ ὄντων καὶ ἐπομένως ἔχει ἄλλη οὐσία. Ἔτσι, κατὰ τὸν Ἀρειο, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἀληθινὸς Θεός, ἀλλὰ κτίσμα.

Στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως διακρίνεται ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι Θεὸς ἀληθινὸς καὶ ὑπῆρχε πρὸ πάντων των αἰώνων. Ἄν ἀναλύσουμε περισσότερο τὸ ἄρθρο αὐτό, θὰ διαπιστώσουμε τὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας στὴ θεότητα τοῦ Λόγου, ποῦ εἶναι ἡ βάση τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πίστεως.

Τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀποκαλεῖται «Κύριος Ἰησοῦς Χριστός». Ἡ φράση αὐτὴ ὑπάρχει στὴν Ἁγία Γραφή. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ χωρίο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πάσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς» (Φιλ. Β' 9-11). Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, μετὰ τὴν ἐνανθρώπησή Του, ὅπως θὰ δοῦμε στὸ ἐπόμενο ἄρθρο, προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ εἶναι Θεάνθρωπος. Ἔτσι, ἡ φράση «Κύριος Ἰησοῦς Χριστός» ἀναφέρεται στὴν Θεανθρωπότητα τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ εἶναι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Τὸ «Κύριος» δηλώνει τὴν θεία φύση, ἀφοῦ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τὸ ὄνομα «Ἰησοῦς» δηλώνει τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ τὸ «Χριστός» δηλώνει τὴν ἔνωση τῆς θείας καὶ ἀνθρώπινης φύσεως στὸ Πρόσωπο τοῦ Λόγου. Ἡ λέξη «Ἰησοῦς» ἀποδίδει τὸν Σωτήρα: «τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν» (Ματθ. α', 21). Χριστὸς λέγεται ἀπὸ τὸ κεχρισμένος καὶ δηλώνει ὅτι ἔχρισε ὁ Ἰδιος ὡς Θεὸς τὸ σῶμα, ὅλη τὴν ἀνθρώπινη φύση, λαμβάνοντας Χρίσμα ὡς ἄνθρωπος. Τὸ ὄνομα Χριστὸς εἶναι ὄνομα τῆς ὑποστάσεως καὶ δηλώνει καὶ τὶς δύο φύσεις, ὅτι δηλαδή εἶναι Θεάνθρωπος. Γράφεται στὴν Καινὴ Διαθήκη «Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός».

Ε) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἁγ. Πανάρετος, Μητροπολίτης Πάφου
1 Μαΐου

Ὁ ἅγιος Πανάρετος γεννήθηκε στὴν Κύπρο καὶ συγκεκριμένα στὴν Περιστερωνοπηγὴ Ἀμμοχώστου, γύρω στὰ 1710. Ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν δύσκολη. Τὸ πολυσκλάβο μαρτυρικὸ Νησι σφάδαζε κυριολεκτικὰ κάτω ἀπὸ τὸ βαρὺ πέλημα τῆς σκλαβιάς τῶν Τούρκων. Οἱ γονεῖς τοῦ ἦσαν ἄνθρωποι εὐλαβεῖς, ἀλλὰ καὶ εὐκατάστατοι γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν τοῦ ἐπέστρεψε καὶ ἐγκαταβίωσε στὸ μισορρημαγμένο Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀναστασίου, ποῦ βρισκόταν στὸ χωριό του.

Ἀργότερα, χειροτονήθηκε Κληρικὸς καὶ χρημάτισε Ἡγούμενος γιὰ πολλὰ χρόνια στὸ Μοναστήρι τῆς Θεοτόκου στὴν Παλλουριώτισσα Λευκωσίας. Ἡ ζωντανὴ καὶ οὐσιαστικὴ συμπαράστασή του στὸν πόνο τοῦ λαοῦ ἐτιμήθηκε καὶ τὸν ἐξέλεξε Μητροπολίτην Πάφου, τὸ 1767.

Ἀπὸ τὴν θέση αὐτὴ τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξῃ ὅλα τα κεκρυμμένα χαρίσματά του.

Τὸν ἅγιο Πανάρετο ἀπασχολοῦσε ἔντονα τὸ θέμα τῆς σωτηρίας του. Σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ προετοιμαζόταν γιὰ τὴν ὥρα τῆς ἐξόδου του. Εἶχε τὸ χάρισμα τῆς μνήμης τοῦ θανάτου καὶ ἐπιθυμοῦσε, τὰ τέλη τῆς ζωῆς του νὰ εἶναι «χριστιανὰ, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά». Ἀξιώθηκε νὰ προγνώσει τὴν ὥρα τῆς ἐξόδου του καὶ φρόντισε νὰ εἶναι πανέτοιμος. Λίγο πρὶν τὴν κοίμησή του εἶπε στὸν Πρωτοσύγκελλό του ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ φίλος του Ἐπίσκοπος πρῶην Καρπάθου Παρθένιος γιὰ νὰ τὸν ἐξομολογήσει. Μάλιστα τοῦ εἶπε νὰ πάει στὴν προκυμαία νὰ τὸν ὑποδεχθῆ καὶ νὰ τὸν φέρῃ στὸ Ἐπισκοπεῖο. Ὁ Πρωτοσύγκελλος νόμισε ὅτι παραμιλοῦσε λόγω τῆς ἀρρώστιας του καὶ παράκουσε. Στὴν συνέχεια ὅμως μετὰ τὴν ἐπιμονὴ τοῦ Ἁγίου ὑπάκουσε καὶ πραγματικὰ βρῆκε στὴν προκυμαία ἓνα πλοῖο, τὸ ὁποῖο λόγω τῶν ἰσχυρῶν ἀνέμων προσάραξε στὴν Πάφο. Μέσα σὲ αὐτὸ βρισκόταν ὁ Ἐπίσκοπος Παρθένιος, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε, γεμάτος συγκίνηση καὶ θαυμασμό, νὰ συναντήσῃ τὸν Ἅγιο. Ἀφοῦ τὸν ἐξομολόγησε, τὴν ἐπομένη λειτούργησε καὶ τὸν κοινώνησε. Ὁ ἅγιος Πανάρετος τὸν παρακάλεσε νὰ παραμείνῃ ἄλλη μιὰ ἡμέρα γιὰ νὰ τελέσει καὶ τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία του. Ἐκεῖνος παρέμεινε, ἀφοῦ καὶ τὸ πλοῖο λόγω τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ἦταν ἀδύνατο νὰ φύγει, καὶ ἐκήδευσε τὸ λείψανο τοῦ Ἁγίου, τὸ ὁποῖο εὐωδίαζε καὶ μάλιστα ἐθεράπευσε καὶ πολλοὺς ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπικαλέσθησαν τὶς πρεσβεῖες του.

Ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἅγιοι φεύγουν ἀπὸ αὐτὴ τὴν ζωὴ εἶναι πραγματικὰ θαυμαστὸς καὶ ἀξιοζήλευτος.

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Μαΐου 2017

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Χρυσοδαλάντης		1 μ. Ἀγιασμός 8.30 π.μ.	2 Ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀγ. Ἀθανασίου πατρ. Ἀλεξ. Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Καθημερινῶς ὁ Ἑσπερινὸς τελεῖται στὶς 7.00 μ.μ.		5 Ἀγ. Μεγαλομ. Εἰρήνης & Ὅσιμ. Ἐφραίμ Παρεκκλ. Ἀγ. Παρασκευῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	6 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	7 ΚΥΡΙΑΚΗ Παραλύτου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	8 Εὐαγγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		10 Μεσο πεντηκοστῆς Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθῆι στὶς 2, 23 Μαΐου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & 30 Μαΐου ἀπὸ τὶς 6.00 μ.μ.	13 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	14 ΚΥΡΙΑΚΗ Σαμαρείτιδος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατον 11-12 π.μ.		Ἐνισχύσατε τὴν Ἀγιογράφησιν τοῦ Ναοῦ μας!		20 Ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀγ. Νικολάου Παρεκκλ. Ἀγ. Βαρβάρας Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Χρυσοδαλάντης	21 ΚΥΡΙΑΚΗ Τυφλοῦ & Ἀγ. Κων/νου κ' Ἐλένης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			24 Ἀπόδοσις ἐορτῆς Πάσχα Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. ΑΓΡΥΠΙΝΙΑ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ 8.30 - 01.00 π.μ.	25 ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥ		27 Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσου Παρεκκλ. Ἀγ. Αναργύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	28 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' Ὁικ. Συνόδου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			 Μελετᾶτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ ποῦ διανέμεται κάθε Κυριακὴ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς			